

punktum, „inden udgangen af juni 1970“ til: „senest den 28. juni 1970“.

Til § 3.

4) Paragraffen affattes således:

„§ 3.

Loven træder i kraft den 29. juni 1970. § 1, nr. 01-03, træder dog i kraft den 15. juni 1970.“

Ny paragraf.

5) Efter § 5 indsættes som ny paragraf:

„§ 00.

For virksomheder, hvis afgiftsperiode er kvartalet, skal angivelsen for april kvartal 1970 omfatte tiden 1. april - 28. juni 1970, medens angivelsen for juli kvartal 1970 skal omfatte tiden 29. juni - 30. september.“

Bemærkninger til ændringsforslagene.

Til nr. 1.

Ved ændringsforslaget indsættes en henvisning til den netop gennemførte ændring af merværdiafgiftsloven vedrørende afgiften ved indførsel.

Til nr. 2.

Ved ændringsforslaget foreslås nævnene i henhold til 6 forbrugsafgiftslove ophævet og deres kompetence overført til momsnevnet. Samtidig foreslås en ændret sammensætning af dette nævn, således at det udelukkende kommer til at bestå af administrations- og erhvervsrepræsentanter.

Forbrugsafgiftslovene indeholder bestemmelser om, at nærmere angivne spørgsmål er henlagt til drøftelse i særlige nævn. I de fleste tilfælde har nævnene den endelige administrative afgørelse af de forelagte spørgsmål; kun i enkelte tilfælde skal det pågældende nævn blot høres, inden finansministeren (tolddepartementet) træffer en afgørelse.

De sager, nævnene beskæftiger sig med, drejer sig bl. a. om afgiftspligtens omfang for et vare- eller tjenesteydelsesområde og om den afgiftspligtige værdi for disse varer og ydelser. Hertil kommer, at nævnene er ankeinstans for de klager, virksomhederne fremfører over de af toldvæsenet foretagne

skønsmæssige ansættelser af omsætning og afgiftstilsvær. Sådanne skønsmæssige ansættelser må foretages, f. eks. hvis størrelsen af et afgiftstilsvær ikke kan opgøres på grundlag af virksomhedens regnskaber.

Nævnene blev indført i punktafgiftslovgivningen i 1940'erne og 1950'erne og i lovene om almindelig omsætningsafgift i 1960'erne (engrosomsen 1962 og momsens 1967). De er ifølge lovgivningen placeret på linje med finansministeren (tolddepartementet) i det administrative system, idet deres afgørelser som anført er administrativt endelige, d. v. s. at de ikke kan ændres af finansministeren. Derimod kan nævnsafgørelserne i samme omfang som enhver anden administrativ afgørelse forelægges for folketingets ombudsmand og domstolene.

Nævnene består af dommere, tjenestemænd fra administrationen (tolddepartementet) og sagkyndige fra erhvervslivet samt i enkelte tilfælde desuden af teknisk kyndige (ingeniører); kun i få nævn — bl. a. momsnevnet — har erhvervsrepræsentanterne dog stemmeret, i de fleste tilfælde er de blot tilforordnede som branchekyndige. Departementet yder nævnene kontormæssig og teknisk bistand ved udøvelse af sekretariatsforretninger.

Nævnene har haft stor betydning i bestræbelserne på at aflaste finansministeren i det daglige arbejde og desuden gjort det muligt for erhvervslivet på en nem, hurtig og billig måde at opnå afgørelser af ofte indviklede spørgsmål.

Det har gennem længere tid været overvejet, om man kunne reducere antallet af nævn. Forholdet er det, at den mængde af sager, der kommer til afgørelse i et punkt-skattenævn, normalt vil være betydeligt i den første tid efter afgiftslovens ikrafttræden, men derefter formindskes, bl. a. fordi de af et nævn truffne afgørelser er retningsgivende for behandlingen af tilsvarende sager. Spørgsmålet er blevet særlig aktuelt for nævnet i henhold til loven om forskellige forbrugsafgifter efter vedtagelsen af papirafgiftens bortfald. Der synes ikke at være tilstrækkelig grund til at opretholde et selvstændigt nævn til behandling af de få sager, som kan forventes at fremkomme vedrørende de øvrige af loven omfattede vareområder, f. eks. mineralvand og grammofonplader. I forbindelse med udarbejdelsen af